

Urfa'da direnen işçiler: Ucuz iş gücü olarak görülüyoruz

Urfa'da Uğur Tekstil Fabrikası'ndan çıkarılan işçiler, başlattıkları nöbet eylemine devam ediyor. İşçiler 'Urfa'da çalışan işçiler ucuz işgücü olarak görüyorlar' dedi

Urfa 2'nci Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Uğur Tekstil Fabrikası'nda, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (DİSK) bağlı Tekstil İşçileri Sendikası, 9 Eylül'de çoğunluğu sağlayıp sendikal yetki aldı. İşveren sendikayla sözleşme imzalamak yerine, 3 Ekim'de Kod-18 maddesini gerekçe göstererek, işçilerin işine son verdi ve fabrikayı kapattı. İşçiler, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun (SGK) gönderdiği mesajla işlerine son verildiğini öğrendi. Sendikanın yetki belgesi aldıktan sonra işçilerin fabrika yönetimi ve avukatları aracılığıyla mobbinge maruz kaldığını belirten sendika yönetimi, dün işçiler ile birlikte "Sendikal örgütlenme" suç değil diyerek, fabrika önünde nöbet eylemi başlattı.

DİSK Tekstil İşçileri Sendikası Bölge Temsilcisi Mehmet Türkmen MA'dan Emrullah Acar ve Ferhat Çelik'e nöbet eylemini değerlendirdi.

DİSK Tekstil İşçileri Sendikası'nın Uğur Tekstil Fabrikası'nda 4 ay önce örgütlenmeye başladığını belirten Türkmen, "Örgütlenme aşamasında fabrika yönetimi baskılara başladı. Üyelerimizi istifaya zorlama, baskı yapma, bazı işçilerin yakınlarını arayarak tehdit ile baskı kurmaya çalışma gibi uygulamalar izlendi. Bütün bunlara rağmen işçi arkadaşlarımız geri adım atmadılar ve kararlı durarak örgütlenmelerini büyüttüler. 9 Eylül tarihinde bütün baskılara rağmen yetki belgesi aldık" dedi.

Sendika yetki belgesi aldıktan sonra fabrika yönetiminin

sendikayı tanımadığını belirten Türkmen, “Yetkiden sonra işçilere istifa etmeleri için baskı arttı. Biz defalarca fabrika yönetimine diyalog çağrılarında bulunduk, görüşmek istedik ama dönüş olmadı” diye konuştu.

▪ **Kod-18 yasa dışı**

İşçilerin telefonlarına gelen Kod-18 maddesi ile işten çıkarıldığına dikkati çeken Türkmen, “Pazar günü bütün işçilere mesaj attılar ve işten çıkarıldıklarını duyurdular. Başından beri sendikal örgütlenmeyi engelleme için yapılan her şey yasadışı ve suç. Bu suçlara yeni bir suç daha eklendi. Yasal olmayan bir yol ile 300 işçinin işine son verdiler ve işçi kıyımı yaptılar. Bunu Kod-18 ile yaptılar. Kod-18 belirli süre ile çalışan yerlerde, mevsimlik çalışılan yerlerde geçerli. Bu fabrika mevsimlik bir fabrika değil, belirli bir süre ile üretim yapan bir yer değil. Belirsiz, sürekli çalışan bir yer. Burada çalışan işçilerde sözleşme ile süresiz çalışan işçiler. Bu kod yasa dışı, hukuka aykırı” ifadelerini kullandı.

▪ **Fabrikayı kapalı gösterme oyunu**

İşçilerin hukuksuzluğa karşı Türkiye İş Kurumu’na (İŞKUR) toplu dilekçe vereceklerini, yapılan hukuksuzluklara karşı fabrika yönetimi hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını dile getiren Türkmen, “Bundan sonra fabrikanın önünde direnişimizi devam ettireceğiz. Dönüslü olarak 20 kişilik gruplar halinde nöbet tutacağız. Bunun bir oyun olduğunun farkındayız. Fabrika yönetimi bu oyun ile işçilerden, sendikadan kurtulmak istiyor. Bunların beklentisi bir süre fabrikayı kapalı gösterip, bu sürede işçiler ve sendikadan kurtulmak. Devamında tekrardan fabrikayı açıp, sendikasız bir şekilde çalıştırmak. Ama biz bu oyunu bozacağız, buna izin vermeyeceğiz. Bu fabrika açılıp haklarımızı alana kadar fabrika önünden ayrılmayacağız” diye belirtti.

▪ **Biz köle değiliz**

Fabrika yönetiminin tutumunun Urfa OSB'de çalışan ve sendikali olmak isteyen bütün işçilere karşı olduğunu vurgulayan Türkmen, devamında şunları söyledi: "Daha iyi koşullarda çalışmak isteyen her işçiye karşı alınmış bir tutum bu. Uğur Tekstil işçilerinin mücadelesi 'bu kölelik düzenini kabul etmiyoruz ve Anayasal haklarımızı kullanacağız, insanca koşullarda çalışmak istiyoruz' mücadelesidir. Bu mücadele bütün işçilerin mücadelesidir. Patronların burada teşvik ile fabrika kurmalarının nedeni, Urfa'da çalışan işçileri ucuz işgücü olarak görüyorlar. Yasal haklar vermeden onları çalıştırıyorlar. Biz bunu kabul etmiyoruz. Biz köle değiliz. Kimse bizi köle olarak göremez. Uluslararası haklarımızı sonuna kadar kullanacağız. Haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz."

• Tehdit edildik

Yaklaşık 2 yıldır fabrikada çalıştığını söyleyen Zehra Çağan, "Sendikal örgütlenmeden önce bize çok haksızlık yapılıyordu. Tutanaklar tutularak hak kayıplarına maruz kalıyorduk. Elimizden gelenden daha fazla iş yapma noktasında bize baskı kuruyorlardı. Mobbing uyguluyorlardı. Bu baskılardan kaynaklı huzurumuz kalmamıştı. Bizde örgütlenmeyi seçtik. Örgütlenmeye başlayınca bizi tehdit ettiler. Bizi tehdit etmekle kalmayıp ailelerimizi aradılar. Aileme 'Sendikadan çekilirse iyi olur, çekilmezse fabrikayı kapatacağız' dediler. Bende fabrika yönetimine sendikadan vazgeçmeyeceğimi ve sonuna kadar haklarımı savunacağımı belirttim. Yönetim kararlılığımızı gördükten sonra yasal olmayan bir şekilde bizi işten çıkardı" şeklinde konuştu.

• Kadınlar tacize maruz kaldı

Fabrikada çalışan kadınların yöneticilerin tacizine maruz kaldığını ifade eden Çağan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Kadın arkadaşlar tacize maruz kalıyordu. Taciz yapan bir üretim müdürü vardı. Onu işten çıkardılar, ancak aradan iki gün geçti tacize maruz kalan kadın ile onun çevresinde samimi olduğu kişiler de işten çıkarıldı. Başka bir arkadaşımız tacize maruz

kaldığını belirtti, onu işten çıkarmadılar ama çıkarmaktan beter ettiler. Görevi olmayan her yerde çalıştırdılar. Biz kış günlerinde işimizden olmak istemiyoruz. Herkes ekmeğinin peşinde. Biz emeğinizin karşılığını almak istiyoruz sadece.”

▪ **Elimizden ne geliyorsa yapacağız**

Fabrikada 2 yıl 6 aydır çalıştığını belirten Doğan Baz ise, “Biz eskiden farklı makineleri kullanmaktan fark alıyorduk. Asgari ücretten 500-600 TL fazla bir fark alıyorduk. Bir yıl önce yeni bir yönetim geldi ve bu farkları vermemeye başladılar. Biz farkları almak için yönetime gittiğimizde ‘prim sistemi getireceğiz, siz daha fazla kazanacaksınız’ dediler. Ama bir yıl geçti, bir fark almadık. Barkod sistemi getirdiler, her attığımız adımı takip ediyorlar. Sorgu odaları var. Sendikaya üye olanlar o odalara alınıp ‘verimliliğiniz düştü’ denilerek, işten çıkarılma ile tehdit edildiler. Biz bunlara rağmen tam yetkiyi aldık. Baskılar arttı. Suç olmasına rağmen sendikal örgütlenmemiz engellenmeye çalışıldı ve işten çıkarıldık. İşimizi geri almak için elimizden geleni yapacağız” diye konuştu.

▪ **Lavabo için bile izin istiyorduk**

Sendikal örgütlenmeden önce fabrikada baskıların arttığına dikkati çeken fabrikanın 2 yıllık çalışanı Behiye Yıldız ise, şunları anlattı: “Hastane için özel izin istiyorduk ama özel durumlarımızı soruyorlardı. Biz kimseye özel durumumuzu anlatmak zorunda değiliz. Sendikal örgütlenmeden önce fabrikada baskı arttı. İki tane yeni yönetici geldi ve sonrasında fiziksel ve sözlü taciz başladı. Kimse isimlerinin açıklanmasını istemiyor. Yöneticiler kadın arkadaşlara ‘yemeğe çıkarayım seni, evime gel’ gibi tacizlerde bulunuyordu. Fiziksel olanları anlatamıyorum. Barkod sistemi getirildi. Bizim yapabileceğimiz iş 800-900 ise bizden bin 200, bin 700 iş istediler. İşleri zorlaştırdılar. Her attığımız adımı izlediler, lavabolara gitmek için bile izin ister hale geldik. Ben burada bel fıtığı oldum, izin alamadım. Çalışamayacak

duruma gelmiřtik. Bizde buna karşı örgütlendik.”